

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 27 lutego 2020 r. – Philip Morris Products / EUIPO (SIENNA SELECTION)**(Sprawa T-130/20)**

(2020/C 175/39)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Philip Morris Products SA (Neuchâtel, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat L. Alonso Domingo)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Sporny znak towarowy:* Słowny unijny znak towarowy SIENNA SELECTION – zgłoszenie nr 17 954 903*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 18 grudnia 2019 r. w sprawie R 1675/2019-5**Żądanie***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- nakazanie EUIPO pokrycia własnych kosztów oraz kosztów poniesionych przez stronę skarżącą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 9 marca 2020 r. – FC / EASO**(Sprawa T-148/20)**

(2020/C 175/40)

*Język postępowania: grecki***Strony***Strona skarżąca:* FC (przedstawiciel: adwokat B. Christianós)*Strona pozwana:* Europejski Urząd Wsparcia w dziedzinie Azylu (EASO)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji EASO z dnia 18 grudnia 2019 r., nr EASO/ED/2019/509 w sprawie oddalenia zażalenia strony skarżącej złożonego w dniu 5 września 2019 r. na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”),
- stwierdzenie nieważności decyzji EASO z dnia 7 czerwca 2019 r. w sprawie odrzucenia cofnięcia – opatrzonego datą 23 maja 2019 r. – przez stronę skarżącą jej wypowiedzenia z dnia 1° marca 2019 r.,
- zasądzenie od EASO zapłaty, tytułem odszkodowania, na rzecz strony skarżącej – wraz z odsetkami – kwoty odpowiadającej wynagrodzeniu, które otrzymałaby ona, gdyby zachowała stanowisko zajmowane w EASO, czyli od dnia 1° czerwca 2019 r. do dnia ponownego objęcia jej funkcji w EASO, bądź ewentualnie do końca jej umowy z EASO lub do zatrudnienia na innym stanowisku z odpowiednim wynagrodzeniem w wysokości 7 534,03 EUR miesięcznie (do dnia 15 lipca 2019 r.) i w wysokości 7 777,25 EUR miesięcznie (od dnia 16 lipca 2019 r.),
- zasądzenie od EASO zapłaty na rzecz strony skarżącej łącznej kwoty 250 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za szkodę niemajątkową i szkodę na zdrowiu, jaką ona dotychczas poniosła, oraz
- obciążenie EASO wszystkimi kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący okoliczności, że zaskarżona decyzja nr EASO/ED/2019/509 jest wadliwa z następujących względów:
 - naruszenie prawa strony skarżącej do dobrej administracji (art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, zwanej dalej „kartą”) z punktu widzenia zasady bezstronności, obowiązku zachowania należytej staranności i zasady obiektywności, jak również domniemania niewinności (pierwsza podstawa stwierdzenia nieważności w ramach zarzutu pierwszego);
 - naruszenie prawa strony skarżącej do uwzględnienia jej interesu przez administrację, co wynika z prawa do dobrej administracji (art. 41 karty) i z obowiązku wspomaganie (art. 24 regulaminu pracowniczego) (druga podstawa stwierdzenia nieważności w ramach zarzutu pierwszego);
 - wspomniane niezgodne z prawem praktyki i zaniechania EASO są obarczone oczywistym błędem w ocenie, naruszeniem prawa i niewystarczającym uzasadnieniem (trzecia podstawa stwierdzenia nieważności w ramach zarzutu pierwszego).
2. Zarzut drugi dotyczący okoliczności, że zaskarżona decyzja nr EASO/ED/2019/509 jest wadliwa z następujących względów:
 - błędy wynikające z oczywistego błędu w ocenie, naruszenia prawa i niewystarczającego uzasadnienia, w szczególności w odniesieniu do złożenia wypowiedzenia na podstawie art. 47 lit. b) ppkt ii) Warunków zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej oraz możliwości cofnięcia wypowiedzenia (pierwsza podstawa stwierdzenia nieważności w ramach zarzutu drugiego);
 - naruszenie prawa strony skarżącej do dobrej administracji (art. 41 karty) i obowiązku wspomaganie (art. 24 regulaminu pracowniczego, mający zastosowanie w drodze analogii), w szczególności z punktu widzenia prawa strony skarżącej do uwzględnienia jej interesu przez administrację (druga podstawa stwierdzenia nieważności w ramach zarzutu drugiego).

Skarga wniesiona w dniu 24 marca 2020 r. – Tartu Agru / Komisja

(Sprawa T-150/20)

(2020/C 175/41)

Język postępowania: estoński

Strony

Strona skarżąca: AS Tartu Agru (przedstawiciele: adwokaci T. Järviste, T. Kaurov, M. Peetsalu i M. A. R. Valberg)

Strona pozwana: Komisja Europejska